

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Ad Vanderveen & Band

Saturday 04 Mar 2017

Als er iemand bij de geschiedenis van In the Woods hoort is het wel de enige echte Nederlandse Singer Songwriter, Ad Vanderveen. Logisch dus dat hij zijn nieuwe album “Worlds Within” op ons podium ten doop wil houden. Een voorproefje: <https://www.youtube.com/watch?v=OV2PkTQcrd4>

“Ad Vanderveen’s reflective musings give his songs a weary charm that’s all but irresistible, one reason his work makes him the absolute epitome of an accomplished acoustic bard armed with a guitar, a melodious voice and a sizable stash of songs. Happily then, his lovely new album Worlds Within stays true to that template, a sensitive yet stirring folk-infused set of songs that’s rich in sumptuous melodies and astute observations. Ad is exceptional as always, and these sublime soundscapes offer further reason why.” Lee Zimmerman, staff writer No Depression.

The Essence Of Melancholy

Ad legde ons in de loop van de avond uit, dat er een misvatting bestaat over het begrip melancholie. Namelijk dat het alleen gaat over verdriet en donkere gedachten. Het is een zekere staat van zijn, die nauw verbonden is

met “The Sense Of Wonder.” Het vraagt om stil te staan bij en ervaren van. Dat is niet persé alleen maar weggelegd voor ‘sad songs’. Het begrip melancholie is iets wezenlijks voor het maken van muziek die je voelt. Dat was zeker vanavond het geval. Want contemplatie is een individueel gebeuren, maar als je in staat bent om deze te verwoorden en op muziek te zetten, begint als vanzelf de energie tussen publiek en artiest te stromen. Vanaf de eerste tonen stond de band als een huis hoewel ze maar enkele malen zonder publiek hadden gerepeteerd. Er was gelijk interactie met de zaal. Het nieuwe album “Worlds Within” werd integraal voor het voetlicht gebracht. Sterke songs, waarvan sommigen al jaren in de lucht hingen en anderen eigenlijk op muziek gezette gedichten zijn. Ondanks dat de songs nog nieuw waren voor zowel de band als het publiek leken het wel oude bekenden. Een song als “The Garden Of Glory”, eigenlijk declamatie op muziek, oogstte veel lof. Titels als “Sinking In Doubt”, “Impossible Love” en “Changing Like The Wind” geven Ad zijn huidige gedachtewereld goed weer.

Het spelplezier droop van de gezichten van de musici. Wat wil je ook, de solide, maar subtiele bas ondersteuning van Timo, op een bed van piano, Hammond en accordeon van René, die je al ziet glimlachen vlak voor hij gaat inzetten omdat hij al lijkt te bedenken wat de volgende stap wordt. Als anticipatie een gezicht zou moeten hebben dan is het wel deze ras muzikant. Twee hemelse stemmen van Kersten en Ad, prachtig gitaar werk van de laatste. Aangevuld met percussie en autoharp, een instrument met een bijzondere geschiedenis zoals Ad ons vertelde. Ook op percussie maar met name op trombone schitterde Frans Cornelissen, die liet horen dat iemand die een instrument beheerst ook in niet voor de hand liggende muzieksoorten zijn instrument een perfecte bijdrage kan zijn aan een totaal geluid. Kortom rasartiesten, enthousiasme en vriendschap blijken de kerncomponenten te zijn voor een kwalitatief optreden.

De tweede set bestond uit ouder werk waarvan veel niet meer te verkrijgen is. Ad en René hebben ze in een nieuw jasje gestoken en dat heeft de songs een extra boost gegeven. De eerste liefde die de meeste indruk maakt in “Bottomless Heart”, riep bij velen herkenning op. “Stars That Shine” en “Radio Soul” de laatste een song van In the Woods favoriet Diana Jones, werden op gepassioneerde en schitterende wijze gedragen door Kersten op leadvocals. Wat een genot dat ze steeds meer van haar kwaliteiten laat zien. “Lederhosen” werd ingeleid door Ad over het aankomen in een verlaten nietszeggend Duits gehucht en naast een gevoel van eenzaamheid je af te vragen, hoe zouden de mensen hier leven. Bijzonder om deze thematiek die normaal beperkt lijkt te zijn tot singer songwriters uit de USA, nu in een Europees perspectief te horen. De song zelf riep al tijdens de maaltijd vooraf enige hilariteit op. Dit op het podium voortgezet door René, door subtiel een stukje van “De Vogeltjesdans”, te integreren wat Frans verleidde tot enkele noten van een carnavalskraker. Het einde van show naderde en dat liet het enthousiaste publiek niet zomaar gebeuren, een staande ovatie hield de muzikanten op het podium. Na de euforie van het applaus namen Ad en René de laatste op een bijzonder instrument “De Hang”, ons mee in een meditatief moment. Er volgden nog twee songs en René liet nog even zijn Hammond scheuren als Booker T in zijn beste dagen. Zowel het meditatieve als het scheuren waren exemplarisch voor een gevarieerde avond. En zei Ad niet dat melancholie niet alleen maar bestond uit verdriet en donkere gedachten? De laatste minuut in de deuropening een blik op de miezige regen, net afscheid genomen van iedereen, de energie van de mensen en de muziek nog ergens in de atmosfeer, terugblikkend, een onbestemd verlangen. De eerste uren van de zondag begonnen met melancholie.

1. Worlds Within

- 2.The Garden Of Gone Glory
- 3.Sinking In Doubt
- 4.Mystery
- 5.Impossible Love
- 6.Changing Like The Wind
- 7.All The Waiting
- 8.Affirmation Blues
- 9.Bigger Picture
- 10.Rise Up/Epilogue

- 1.Bottomless Heart
- 2.Driftwood
- 3.New Musical Dreams
- 4.Melancholy Blues
- 5.Stars That Shine [Matty Charles] *
- 6.Radio Soul [Diana Jones/Jonathan Byrd] *
- 7.Forever Young [Bob Dylan]
- 8.Lost In Lederhosen
- 9.Goodnight Tune
- 10.Uphill
- 11.Anchor
- 12.The Abyss

All tracks by Ad Vanderveen except where noted

Ad Vanderveen |vocals, acoustic guitar, harmonica, footstomp

Timon van Heerdt|upright electric bass, electric ukelele bass, vocals

René Kaaij|piano, Hammond organ, accordion, hang, vocals

Kersten de Ligny|vocals, autoharp, percussion

Frans Cornelissen|trombone, percussion

* Kersten, lead vocals

www.advanderveen.com